

Publicerad 2009-12-07 11:56 av Lena Själsöga Keijser

stupstocken (stupan)

han band henne vid stupan

piskan ven

rytmen dunkade inom

skar ryggen i strimlors
blods ränder

hudklädnad hängde trasor

ur röda vägar
steg de

grinande leenden
illagörarna började om

rytmen dunkade inom

han vände henne fram åt

rytmen
dunkade
inom

han slog hennes framtid

blånader blommade
växte

väx te

landskapen skiftade

i färgmönstrade

suddiga

tydliga konturer

hon stängde för spåren
för överlevnad

såg med förundran kroppens oigenkännliga konturer
dalar, berg, kullar, böljande smärtlandskap

hon vandrade med handledsringar
fotledsringar alltid där

märkt

de kännande
de hörande
de seende

såg hennes inskurna svartrödblås
handledsringar
fotledsringar

skärsmärta

hon vandrade böjd med blick
fastnaglad vid
golv

reser stängeln sakta